

Blažo Stojanović – Šora

S leva na desno: Milovan Simendić, Blaž Kotarac, Blažo Stojanović, Vlade Djurović, Momčilo Pazman

Blažo Stojanović je rođen 1. februara 1951. godine u Peći u kojoj je i počeo košarkašku karijeru, u ekipi Budućnosti. U mlađim selekcijama trenirao je i košarku i rukomet i u oba sporta imao zapažen uloge. Godine 1968. nastupao je za omladinsku rukometnu reprezentaciju Srbije. U OKK Beograd stigao je kao najbolji strelac Druge savezne lige u kojoj je imao prosek od 45 poena (u to vreme nije bilo trojki).

Na dve utakmice postigao je više od 70 poena, protiv Mavrova (76) i čačanskog Železničara (73). Pošto se u to vreme Druga liga igrala preko leta, imao je priliku da igra protiv Partizana (tog leta, na kratko, ispaо iz najvišeg ranga) kojem je ubacio 65 poena.

Posle sezone 1970/71. u Drugoj saveznoj ligi, imao je ponude Jugoplastike (današnji Split, u to vreme verovatno najjači tim u Jugoslaviji, prvak 1971), Kombinata iz Zrenjanina i Partizana, ali se opredelio za OKK Beograd. Evo i zašto:

“Izabrao sam OKK Beograd zato što je Boša Tanjević napuštao klub i video sam šansu da dobijem značajnu ulogu. Ujedno me je privlačila tradicija OKK Beograda. Imponovalo mi je i to što se za mene založio Bora Stanković koji me je doveo preko nekog pukovnika. Još dok sam bio u Peći znao sam koliko je to veliki klub, a kad sam stigao odmah mi je bilo jasno i zašto. Bora Cenić je bio trener. U početku nisam igrao mnogo, iako sam došao kao prva zvezda prelaznog roka. Tome je doprineo i jedan mali incident, kada sam na malom fudbalu, koji je bio deo kondicionog treninga, volejom pogodio loptom u glavu Boru Cenića.

Posle toga sam morao malo više da se dokazujem... Tada smo trenirali na Olimpu. Jednog dana pojavio se Bora Stanković, koji je došao iz Fibe, i pitao za mene: „Gde je Stojanović?! Ako je čovek u Peći davao 40 i više poena, pa valjda će ovde 20 i više!” To je pomoglo da me Cenić pusti da igram. Te sezone sam malo igrao, ali od sledeće znatno više...”

**U dresu
»SN«**
3.11.1973

BEOGRAD — Momčad Košarkaškog kluba Beograd nastupila je u četvrt-finalu Kupa Jugoslavije protiv Crvene zvezde u dresu našeg lista. Slike slijeva: Tomić, Bosnić, Žilić, Knežević, Kotarae i Grubor. Čuće: Simendić, Stojanović, Gavrilović i Kokora

Snimio: M. Vučićević

Iako je stigao kao zvezda Druge savezne lige, u OKK Beogradu je morao da se dokazuje. I pored smene generacija, ekipa je bila dovoljno jaka da svakome utera strah u kosti. Dok je sa starijim bratom dolazio na prvi trening u Zdravka Čelara mogao je jasno da čuje klince kako dobacuju sa strane da je „stigao neki najbolji strelac Druge lige”. Međutim, trebalo je potvrditi takvu reputaciju, za početak, na treningu...

“Kad sam video tog dana kako igraju drugi, nije mi bilo svejedno. Dok sam gledao kako Mile Simendić zakucava, pitao sam se šta ja tražim tu... Međutim, brzo sam se uklopio. Društvo je bilo dobro: Vlada Đurović, Ivačko, Pazman, Gavrilović, Kotarac, Knežević, Grubor, Žiža, Mile, Sreja Đurić, Nik od mlađih, Budo Marojević... Sva štampa je pisala o meni i mnogi igrači u klubu su mislili da sam dobio silne pare. Znam da me je zbog toga jedno vreme ispod oka gledao Zoran Marojević, međutim, jednom je slučajno bio u kancelariji kad sam primao pare, pa se uverio da je štampa preterivala. Za prelazak sam dobio pet puta manje nego što su svi mislili, ali meni je i to bilo dovoljno. Od tog trenutka svi su bili blagonakloni prema meni. Bilo je to vreme poluprofesionalizma. Još smo bili studenti, vodili smo računa i o studijama. U to vreme su košarkaši i vaterpolisti bili intelektualci.”

Петар Борчић

Ивана Јевтић

Бошко Котарац

Тепуна Новак

Бранислав Стојановић

20.новембар 1975.

БЕОГРАД

ОМЛАДИНСКО СПОРТСКО ДРУШТВО

Иако су наше витрине препуне спортских трофеја, а наши клубови непресушни извор талената – наше време тек долази

30 „ПЛАВИХ“

- 119 спортиста ОСД Београд бранило је боје наше земље око 2.000 пута, док су тројица играла 29 пута за репрезентацију Европе

- Са светских и европских првенстава и олимпијада „преселило“ се у наше витрине 16 златних, 22 сребрне и три бронзане медаље

● Напи

Бојана Рашета

Јанко Кустуровић

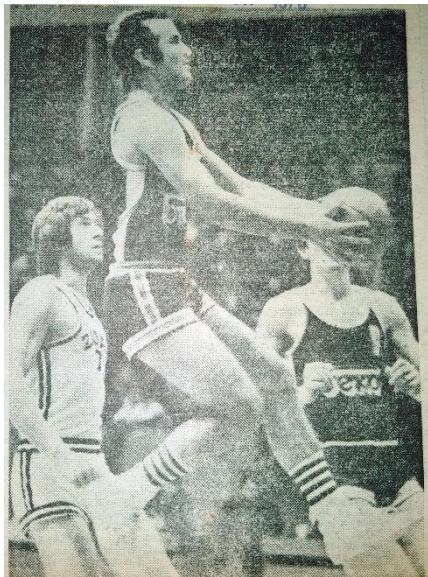
OKK Beograd 1975-1976 godina

Stoje: Ekonom Badža, Erkić, Kotarac, Djurić, Knežević, Žižić, Bosnić, Nikolić, Branislav Rajačić
 Srednji red stoje: Ivanović, Marojević, Veljović

Čuče: Simendić, Mitrović, Kvrgić,

Sede: Gavrilović, Kovačević, Stojanović

U OKK Beogradu je, kako ističe, proveo neke od najlepših trenutaka u svom životu. Iz tog perioda posebno pamti Plave večeri i druženje sa fudbalerima, rukometarima i ostalim članovima plave porodice. Prijali su mu susreti sa Pajom Samardžićem, Skoblarom, Petkovićem...

Potpisivanje ugovora izmedju OKK Beograda i Kompanije BEKO

OKK Beograd na turneji u Kini 1974 godina

Stoje s leva na desno: Mitrović, Nikolić, Kvrgić, Slobodan Kopanja, Žižić, Gavrilović, Dr. Branko Ostojić, Bosnić, Djurić, Simendić, Knežević, Toša Lazić
Čuče s leva na desno: Kokora, Stojanović, Milutin Mrkonjić

Za OKK Beograd je igrao od 1971 do 1981, devet sezona (sezonu 1978/1979 je proveo na odsluženju vojnog roka), odigrao je 206 utakmica, postigao 3488 koševa, 16,9 koševa po utakmici. Četvrti je strelac u istoriji OKK Beograda po broju postignutih koševa. Bio je prvi strelac tima 73/74 sa 20 poena u proseku, 74/75 sa 26,7 poena u proseku, 76/77 sa 21,5 poena u proseku i 77/78 sa 21,4 poena u proseku.

Za reprezentaciju Jugoslavije odigrao je pet utakmica 1977. godine, u jednoj od najčuvenijih generacija u istoriji jugoslovenske i evropske košarke, sa Zoranom Mokom Slavnićem, Dragom Kićanovićem, Draženom Dalipagićem, Krešimiroom Ćosićem, Mirzom Delibašićem i drugima.

Mijatović, Stojanović, Nikolić, Knežević

Ivković, Tomašević, Milosavljević, Stojanović

Po završetku studija na Pravnom fakultetu zaposlio se u AMD Grocka kao sekretar. Od 1992. do 1996. bio je predsednik Izvršnog odbora Skupštine opštine Grocka, od 1996 do 2005. godine generalni sekretar AMS Jugoslavije, a od 2004. do 2008. godine predsednik SO Grocka. Kao generalni sekretar AMS Jugoslavije, osnovao je 1998. godine AMS-Osiguranje u kojem je bio prvi predsednik i skupštine i upravnog odbora.

Istovremeno je bio i na raznim funkcijama u sportu: predsednik OKK Beograda, predsednik Košarkaškog saveza Beograd, član Skupštine Košarkaškog saveza Srbije (KSS), zatim od 1996 do 2006. predsednik KSS-a. Jedan je od osnivača KK Grocka.

Žižić, Stojanović, Kotarac

Stojanović, Djurović

Bogosavljev, Stojanović, Mićević